

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 743/2016
29.06.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.М., због кривичног дела тешка крађа у продуженом трајању из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 61. Кривичног законика и др, одлучујући о захтевима за заштиту законитости окривљеног Н.М. и његовог браниоца, адвоката И.С., поднетим против правноснажних решења Основног суда у Пожаревцу Кв 989/15 од 11.01.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 84/16 од 29.01.2016. године, у седници већа одржаној 29.06.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољени захтеви за заштиту законитости окривљеног Н.М. и његовог браниоца, адвоката И.С., поднети против правноснажних решења Основног суда у Пожаревцу Кв 989/15 од 11.01.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 84/16 од 29.01.2016. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Пожаревцу Кв 989/15 од 11.01.2016. године, одбијен је као неоснован захтев окривљеног Н.М. за утврђивање наступања релативне застарелости извршења казне затвора по правноснажним пресудама и то: пресуди Основног суда у Пожаревцу К 1070/10 од 09.10.2012. године, којом је оглашен кривим због извршења кривичних дела из чл. 203. став 1. КЗ и 246а став 1. КЗ и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од три месеца; пресуди Основног суда у Пожаревцу К 528/12 од 26.10.2012. године којом је оглашен кривим због извршења два кривична дела из члана 203. став 1. КЗ и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од седам месеци; пресуди Основног суда у Пожаревцу К 9/13 од 27.12.2013. године, којом је оглашен кривим због извршења кривичног дела из члана 203. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од четири месеца; пресуди Основног суда у Пожаревцу К 840 од 30.05.2013. године којом је оглашен кривим због извршења кривичног дела из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 61. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 84/16 од 29.01.2016. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Н.М., изјављена против решења Основног суда у Пожаревцу Кв 989/15 од 11.01.2016. године.

Против наведених правноснажних решења захтеве за заштиту законитости су благовремено поднели:

-окривљени Н.М., због повреде кривичног закона и битне повреде Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд одлучи у смислу навода из захтева;

-бранилац окривљеног Н.М., адвокат И.С., у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијана решења или их преиначи у смислу навода из захтева.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих су поднети захтеви за заштиту законитости, те је након оцене захтева, нашао:

Захтеви за заштиту законитости су недозвољени.

Бранилац окривљеног Н.М. у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним решењима дошло до погрешног тумачења кривичног закона, односно до повреде члана 104. став 3. КЗ, јер у конкретном случају није дошло до прекида застарелости од стране суда, из разлога јер је Основни суд у Пожаревцу дана 17.12.2013. године, доставио на извршење КПЗ Забели предмете К 1070/10, К 528/12, К 9/12 и К 840/11 и од тада није предузео било какву другу процесну радњу, због чега бранилац сматра да су нижестепени судови у побијаним решењима погрешно закључили да је дошло до прекида застарелости.

Како члан 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека од стране окривљеног и његовог браниоца због повреде члана 104. став 3. КЗ, то је Врховни касациони суд нашао да је захтев браниоца окривљеног Н.М. недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. Законика о кривичном поступку је прописано да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, док је у ставу 3. истог члана предвиђено да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је у конкретном случају поред браниоца и окривљени Н.М. лично поднео захтев за заштиту законитости, на шта по закону није овлашћен, то је Врховни касациони суд нашао да је захтев за заштиту законитости окривљеног Н.М. недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења и то на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.М., а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 483. ЗКП, у делу у којем је захтев окривљеног Н.М. одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.